

זמני שבת קודש

הדלקת נרות	מוצאי שבת	רבנו תם
17:24	18:24	18:57
17:22	18:27	19:01
17:23	18:23	18:56

תל אביב
ירושלים
חיפה

שבת שלום ומבורך!

העלון טעון גניזה

למה יש הסתר פנים

מדוע הקב"ה מנהג את העולם עם הסתר פנים כה גדול?

מה תפקידנו?

אנחנו מצויים כבר באוירה המשמחת והעליזה של חודש אדר, ההתרגשות גוברת לקראת הנעימה המיוחדת בקריאת המגילה, אנו כבר מזמזמים אותה ומצפים לשמוע אותה נקראת מול מגילת הקלף ההדורה. ימי הפורים עומדים כבר אחר כותלנו במלוא יפעתם, הדרם וחיוכם הרחב. השווקים הססגוניים, התחפושות המקוריות והתורים הארוכים ברשתות השיווק, מעידים כי תכונת הפורים כבר כובשת את הלב ונעימותה המקפיצת כבר קנו שביטה בנשמה...

ובתווך, לצד מקרא המגילה החגיגי, התחפושות הצבעוניות, משלוחי המנות והסעודה המפוארת - זוכה מצות מתנות לאביונים למקום של כבוד. קופת הצדקה הקטנה כובשת את השורה הראשונה, מקבלת מעמד מיוחד ביום השמח בשנה. עיניהם של עניים נשואות ליום הזה, בו נפתח ידיו ולב, ונחלק, עוד ועוד, עוד ועוד...

כל הפושט יד ומבקש - נותנים לו. בשמים, וגם כאן. יהודי נושא עינו ומתפלל, אדם מרים קולו וזועק ומתחנן, ונותנים לו, לא כי הוא זכאי, לא כי מגיע לו, פשוט כי כך ביקש. וכמו במרום - גם כאן, יהודי מבקש, בן ישיבה מתדפק על הדלת, מודעה קוראת במילים קורעות לב - ואנו נתבעים ונותנים, פשוט כי כך ביקשו מאיתנו.

נותנו לנו מספר ימים עד ליום הגדול הזה. היום הזה עמוס במצוות, עשוי לעבור במהירות, והשתיה כדת לא תמיד מסייעת לזכור מה אנו צריכים להספיק בו... כדאי לקחת פתק ולרשום אלה ישועות נבקש בזמן כה נשגב, על אלו מכרים המחכים לישועה נתפלל בעת כה קדושה, כיצד ננצל נכון כל רגע ביום הנדיר בו שערי שמים פתוחים והשמחה מנצחת את שורת הדין...

'כל הפושט יד ונותנים לו' בעולם הגשמי, וכך נזכה לקבל מהשפע השמימי, ברוחב לב ובהשפעה מרווחת, כי 'נותנים לו!' (הרב אשר קובלסקי)

בערב הסעודית אין תורה ואין ישיבות, אבל בא"י יש ישיבות תלמודי תורה כוללים ובתי מדרש, הקב"ה שומר עלינו.

במשנה סוף מסכת סוטה, מביאה הגמ' את סימני הגאולה: מסיימת המשנה ואנו אין לנו אלא להשען אלא על אבינו שבשמים. לכאורה זה עצה, אין לנהוג בימים טרופים כל כך, אבל מפרשים רבותנו, שגם זה מסימני הגאולה, בימים האלו ובעת ההיא הקב"ה אומר לנו, אתם מתעלמים ממני ביום יום שוכחים אותי, לא מתקנים את דרכיכם ולא משפרים את מעשיכם, אז אני אזכיר לכם שתבינו ותדעו, כי אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים.

אתם סומכים על שר הבטחון, ראש הממשלה, הרמטכ"ל הצבא, אני אאלץ אתכם שתבינו שאין מי שיכול לעזור לכם כי אם הבורא עולם, מי יכול לעזור לכם עכשיו עם החידק הקטן הזה, שאיש אינו יודע איפה הוא נמצא ומי הכתובת הבאה שלו, אומר הקב"ה הרימו את הראש לשמים ותדעו שיש בורא עולם! תביטו בי אני אבא שלכם! הרימו את הראש ותאמרו אבא טעינו! אתה האבא האמיתי, טעינו בדרך, השמאלנים הטעו אותנו והתעו אותנו מדרך הישר! הם הורידו אותנו מהתורה, רימו אותנו, אנחנו רוצים לחזור אליך, להתקרב אליך!

למה עשה לנו ה' את כל זאת? כדי לעורר אותנו לחזור בתשובה, עד עכשיו הייתי אל מסתתר, עכשיו אני מתגלה קצת, 'ראו כי אני אני הוא ואין מידי מציל, אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא'.

העולם מושבת, עשירים מאבדים את ממונם. הקב"ה קורא לנו ואתם הדבקים בה' אלוהיכם חיים כולכם היום. מי שדבק בקב"ה הוא בגדר חי, אבל הקב"ה בוכה, "אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות נשברים אשר לא יכילו המים", השבת והתפילין זה מעיין מים טהור, עוזבים את זה בשביל חיי רחוב? חיי ביוב?

אומר לנו הנביא, כי כל המטרה של הגלות, כל המטרה של הצרות הנוראות של גוג ומגוג וכל הגלויות, הכל רק בשביל הסתר פנים, שהקב"ה רוצה שעם ישראל יאמין וידבק בקב"ה, וכשיהיה הצרות ועם ישראל ישוב בתשובה שוב יתגלה לנו הקב"ה באהבתו ובחמלתו עלינו, ולא יסתיר עוד פנים מאיתנו. שבת שלום!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

עם ישראל יצאו ממצרים, היו להם ניסים גלויים ומפורסמים למעלה מהטבע, בלי שום מהלך טבעי. דם צפרדע כינים ערוב, עשר מכות, ואח"כ קריעת ים סוף, עמך ראו היד הגדולה וייראו. אכלו מן מהשמים ומים מהבאר, עמוד אש ועמוד ענן. והנה כשמש רבינו היה לפני מותו אמר לו הקב"ה (דברים לא) "הן שוכב עם אבותיך וקם העם הזה וזנה אחר אלהי נכר הארץ... והסתרתני פני מהם והיה לאכל... ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה: ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלוהים אחרים: ועתה כתבו לכם את השירה ...". עכשיו אתם בגילוי פנים, גם באחרית הימים אני אהיה עמכם, יהיו ניסים, אבל הם מלוכשים בטבע.

כמו הניסים שעשה לנו הקב"ה בדור אחרון זה, בשנת תשנ"א. סאדם חוסיין ימ"ש שלח עלינו שלושים ותשע סקאדים כל סקאד 250 ק"ג חומר נפץ, כמעט 10 טון חומר נפץ, והרוג אחד! טיל אחד כזה בערב הסעודית הרג כמהה איש!

אדם מאמין מבין מזה ואומר יש בורא עולם! איזה ניסים! אבל כופר מה הוא אומר? צירוף מקרים ארון... יש בזה הגיון טבעי? אלפי טילים בדרום ובצפון במשך שנים רבות, כולם נופלים בשטח פתוח! אלא שמי שרוצה להאמין אומר יש בורא עולם, רואה השגחה. מי שלא רוצה להאמין אומר "מקרה".

זאת אומרת שהקב"ה עושה ניסים נסתרים, לא גלויים, המתבונן יגלה את יד ה' בתוך ההסתר, יראה את הבורא עולם, אבל מי שאינו מאמין ימשיך לכפור בקב"ה ח"ו.

אנחנו נקרא השבוע ב"ה מגילת אסתר, ניסי המגילה נגללים ונפרסים למאמין מתוך ההסתר, המגילה היא רק בדרך הטבע, אין שם שום ניס יוצא מגדר הטבע. א) במקרה ושתי לא שמעה לאחשוורוש. ב) במקרה הוא בוחר את אסתר ג) במקרה בגתן ותרש מדברים ומרדכי שומע. ד) במקרה הדבר נרשם ואין מרדכי מקבל שכר מיד. ה) במקרה בלילה ההוא נדדה שנת המלך. ו) במקרה מגיע המן לחצר באותו מקרה. וכן מתגלגל אור ההשגחה מתוך ההסתר.

אע"פ שהכל נראה טבעי, הקב"ה מאיר בתוך ההסתר, אנחנו יהודים, מודים בבורא עולם, ורואים אמונה בתוך ההסתר, אלפי פצמ"רים עשרות שנים של ירי מלבנון ואלפי טילים לא עשו מה שטיל אחד עשה במקום אחר.

ההקדשה השבועית

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

לב יהלום

היתה נדירה וחיונית בשוק. ר' שמואל בחן את גודלו נקיטו וצבעו של היהלום. כל מדד כזה חיוני מאוד לקביעת איכותה ומחירה של האבן היקרה. בדיקתו העלתה כי ערכו של היהלום לאחר הליטוש לא יעלה על חמש אלפים דולרים.

הוא סירב לנקוב במחירה האמיתי של האבן, והשיב ליהודי שאכן, היהלום שווה שבעת אלפים דולרים, ובו במקום שילם לו את הסכום הזה בדולרים ירוקים. חיוך של אושר עלה על פניו של המוכר, והוא נפרד ממנו לשלום ובכיסו סכום נכבד לחתונת בתו.

לאחר שהאיש הלך הביעו אנשיו של ר' שמואל את תמיהתם על המחיר המופרז ששילם בעבור היהלום. "המתינו רגע", עלה חיוך קל שפתיו של ר' שמואל הוא ביקש לזמן אליו את מבקש העבודה מיום האתמול. "ברוך ה', מצאתי לך עבודה", בישר לו במאור פנים והניח לפניו את היהלום שזה עתה קנה במחיר מופרז. "אנא, לטש לי אותו. ואשלם לך חמש מאות דולרים תמורת עבודתך".

באותם ימים סכום זה היה שווה ערך למשכורתו החודשית של מלטש יהלומים. הלטש לא ידע את נפשו מרוב אושר. לאחר שיצא הסביר ר' שמואל לאנשיו:

"הבינו ניתנה לי הזדמנות לעשות חסד עם שני יהודים בדרך כבוד, מדוע להחמיץ מצוה יקרה כזו?" המלטש סיים את עבודתו על היהלום והביאו לר' שמואל כדי שיתרשם מפרי עבודתו. ר' שמואל סקר את היהלום מכל עבריו. עתה הוא בהק באור יקרות והיה מרהיב ביופיו. "מתברר שטעיתי" אמר בשמחה, "שוויו של היהלום שנים עשר אלף דולרים לפחות!".

בעוד אנשיו נפעמים מן המעשה שהתרחש

"סלח לי", ביקש האיש שהתייצב בפתח המשרד, "אני מלטש יהלומים במקצועי ואני מחפש עבודה. אולי יש לך משרה עבורי?"

קומת המשרדים של חברת 'דסקל יהלומים' בבורסה ליהלומים ברמת גן, המתה כבכול יום. הבעלים, ר' שמואל משה דסקל, תושב בני ברק, ניהל עסקים מסועפים בתחום היהלומים. לצד עסקיו תרם לצדקה ברוחב לב, והושיט עזרה ליהודים רבים במתן משרות במפעליו.

כעת, הרים ר' שמואל את עיניו מן המסמכים שלפניו, הביט באורח והשיב: "צר לי, אך כרגע אין לי צורך במלטשים נוספים". ארשת אכזבה עלתה על פני האיש. "השאר נא כאן את פרטיך", עודדו ר' שמואל, "ברגע שתתפנה משרה, אצור עמך קשר". האיש הודה לר' שמואל ויצא מן המשרד.

ר' שמואל ניסה לשוב אל שגרת יומו ולא הצליח. הוא שקע בהרהורים והפטיר באנחה לעבר ר' ברוך איבר, אחד ממנהלי עסקיו: "אני חש חוסר מנוחה למראה יהודי המחפש עבודה לפרנסתו ואינו מוצא".

מידת הצדקה המפורסמת שלו הביאה לפתחו של ר' שמואל מבקשי צדקה רבים. למחרת התייצב אצלו יהודי שהיה זקוק לעזרה לקראת נישואי בתו, אך הוא לא ביקש תרומה, "ברשותי יהלום גולמי", אמר, והוציא מכיסו יהלום לא מלוטש, "אנא, הואל לקנות אותו מידי תמורת שבעת אלפים דולרים, כך אוכל להשיא בתי בלב שקט".

ר' שמואל נטל את האבן והתבונן בה, הוא היה ידוע במומחיותו להעריך את טיבו של יהלום גולמי ולדעת כמה יהיה ערכו לאחר הליטוש, באותן שנים הציוד הטכנולוגי טרם היה מפותח. ומומחיות אנושית של הערכת יהלומים

לנגד עיניהם. נשמעו דפיקות בדלת סוחר יהלומים שהיה בקשרי מסחר עם ר' שמואל נכנס אליו. "אני מחפש יהלום גדול ללקוח עשיר", אמר, "חיפשתי בכמה מקומות וטרם מצאתי. זה צריך להיות יהלום מיוחד, גדול ובעל נוכחות מרשימה". "מה דעתך על האבן הזאת?" הצביע ר' שמואל על היהלום שעדיין היה מונח לפניו. "אבן מדהימה!" אמר הסוחר הוא בחן אותה היטב משמע קריאות התפעלות ותשבחות על יופיה הנדיר.

"נראה לי שהיא הולמת את צרכי כמה תרצה בעבורה?". תחליט אתה כמה לשלם בעבורה, השיב לו ר' שמואל מניה וביה. "ובכן", אמר הלה, "להערכתי היא שווה שנים עשר אלף וחמש מאות דולרים". "מזל וברכה!" קרא ר' שמואל כדרך היהלומנים החותמים עסקה מוצלחת. בו במקום הוציא הסוחר את הכסף הדרוש, שילם ויצא עם האבן.

עתה נותר ר' שמואל ובידו חמשת אלפים דולר רווח, בניכוי מחירו של היהלום ועלות ליטושו, לאחר שקנה אותו בכלל למטרות חסד. שכרו שולם מן השמים פשוטו כמשמעו.

אבל מבחינתו של ר' שמואל דסקל הסיפור טרם הסתיים, הוא פנה אל ברוך איבר ואמר: "ראה נא, לא התכוננתי להרויח מהמצוות שעשיתי ביהלום הזה, והנה יד ההשגחה הביאה לי רווח של חמשת אלפים דולרים, אינני רוצה להמיר את מעשה החסד בכסף. אנא העבר אותו לכלה עניה הזקוקה לכסף לצורך חתונתה".

(על פי 'איש חסיד היה' מאת הרב יצחק ברוך דסקל)

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

"אנא, הואל

לקנות אותו מידי

תמורת שבעת

אלפים דולרים, כך

אוכל להשיא בתי

בלב שקט...."

**רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגוריכם?
הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!**

חייגו עכשיו:

03-570-12-12

*ההפצה הינה במחיר סמלי

עצמו עדיף לעשות כך כגון בשתי צלחות נפרדות.

הלכות פורים

א. בחג הפורים יש ארבע מצוות: קריאת מגילה, משלוח מנות, מתנות לאביונים וסעודת פורים. וכל איש שהגיע לגיל 13 שנה ויום אחד, ואישה שהגיעה לגיל 12 ויום אחד חייבים במצוות אלו, וטוב לחנך גם את הקטנים במצוות אלו.

ב. כל המצוות הללו צריך לעשותן ביום פורים ולא בלילה, חוץ מקריאת מגילה שצריך לשמוע גם בלילה וגם ביום.

ג. ערים שמוקפות חומה מזמן יהושע בן נון (כגון ירושלים) חוגגים את יום פורים בתאריך ט"ו באדר ומקיימים באותו היום את כל מצוות חג הפורים, אולם ערים שאינם מוקפות חומה מימות יהושע בן נון חוגגים את יום הפורים ביום י"ד באדר ומקיימים באותו היום את כל מצוות חג הפורים.

מתנות לאביונים

א. מתנות לאביונים: צריך לתת שתי מתנות לשני אביונים, היינו שיתן לאביון אחד מתנה אחת ולאביון השני יתן עוד מתנה אחת. ואם נותן לאביון אחד שתי מתנות לא יצא ידי חובה, אלא צריך לחזור ולתת לעוד אביון.

ב. מתנות לאביונים היינו דווקא שנותן כסף או אוכל, אבל אינו יוצא ידי חובה אם נותן לאביון כלים או בגדים וכיוצא בזה, ומעיקר הדין אם נותן לאביון פרוטה אחת יצא ידי חובה, ובזמן הזה 10 אגורות נחשב פרוטה, ומכל מקום ירא שמים יתן כשיעור שווי סעודה של לחם ולפתן (היינו משהו שנאכל עם הלחם), ועדיף לתת כשיעור שווי סעודה של ג' ביצים של פת (שזה 162 גרם), ואת זה יתן לכל אחד משני עניים ולשאר אביונים יתן כמתנת ידו.

ג. אם אינו יכול לתת מתנות לאביונים ביום פורים יתן לשליח או לגבאי צדקה לפני פורים וימנה אותם שיתנו את הכסף או המאכל ביום פורים ואז יוצא ידי חובה.

ד. מתנות לאביונים אי אפשר לתת ממעות מעשר כספים, אולם אם נתן כבר שתי מתנות לשני אביונים, ורוצה לתת לעוד אביונים רשאי לתת ממעות מעשר כספים, ואם התנה בפירוש (היינו שאמר בפה) לפני שהתחיל לקיים מעשר כספים שהוא מעשר כספים בלי נדר, ועכשיו רואה שהשעה דחוקה ואין לו כל כך כסף, רשאי לתת ממעות מעשר כספים למתנות לאביונים.

ה. יכול לתת מתנות לאביונים גם לעניים סתם ואין חייב לדקדק לתת לעניים ביותר, אולם צריך לתת דווקא לעניים. וכן אין לשים מתנות לאביונים בקופת צדקה אלא לתת לעניים ביד.

משלוח מנות

א. מצוות משלוח מנות היא לתת לאדם אחד שתי מנות. וצריך לשלוח אוכל דווקא (וכיום המנהג לתת מיני מתיקה). ולכך השולח לחברו סדינים או כוסות וצלחות וכיוצא בזה אינו יוצא ידי חובת משלוח מנות, וכן השולח לחברו כסף גם כן אינו יוצא ידי חובת משלוח מנות, וראוי שיהיו המנות יקרות וחשובות כדי להראות אהבה ואחווה, וטוב שכל מנה שיהיה בה שיעור סעודה היינו 162 גרם.

ב. מעיקר הדין יכול לתת את שתי המנות בכלי אחד ולשלוח לחברו, אולם מכל מקום אם יכול לחלק את המנות ולתת כל מנה בכלי בפני

ג. אדם ששולח לאביו או לאחיו וכן אישה ששולחת לאמה או לאחותה יוצאים ידי חובה, ואישה נשואה אינה יוצאת ידי חובה במשלוח מנות של בעלה אלא צריכה היא בעצמה לשלוח מנות, אולם אם הבעל נתן מנה מיוחדת עבור אשתו יצאה האישה ידי חובה, וטוב שלא ישלחו איש לאישה ולא אישה לאיש אלא אישה תשלח לאישה ואיש ישלח לאיש.

ד. מי שאינו יכול לשלוח מנות משל עצמו כגון חייל שנמצא בצבא וכן אדם שנמצא בבית חולים וכן אסיר בבית כלא וכדומה וכן אם נמצא בבית מלון, יחליף את המנות שקיבל לארוחה עם אחר ובכך יוצא ידי חובה.

סעודת פורים

א. יעשה סעודתו כמה שיותר יפה ומכובדת, ויש מצוה להרבות בסעודת פורים, ולכתחילה יש להדר ולאכול בשר בהמה שהרי אין שמחה אלא בבשר ויין, אולם מכל מקום אם אינו אוהב את טעם הבשר או שהבשר מזיק לבריאותו יאכל בשר עוף, ומצוה לשמח את הילדים הקטנים במיני מתיקה, ולכתחילה עדיף לאכול לחם, וגם הנשים ישתו קצת יין, אולם לא ישתו הרבה מפני שגנאי לאישה לשתות הרבה יין.

ב. "חייב איניש לבסומי בפוריא (בפורים) עד דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי", והכוונה שישתה יין כדי שיהיה האדם שמח ומבושם ועל ידי שישתכר קצת ירדם בשכרותו, ויש מפרשים שישתה קצת יותר מאשר הוא רגיל וזה נקרא שכרות כיוון שאינו רגיל בכך ועל ידי שישתה יותר מכפי הרגלו הוא לא ידע לספר את נס הפורים על בוריו. אולם אין הכוונה שישתכר לגמרי שהרי השכרות היא עבירה גדולה וזה כבר נקרא הוללות, ולכן אם יודע בעצמו שעל ידי שתית היין הוא יזלזל באיזה מצוה (כגון שלא יברך ברכת המזון או שלא יתפלל מנחה או ערבית) וכן אם על ידי השתיה הוא יקלל את חבריו ויבייש אותם אסור לו להשתכר, אלא ישתה מעט יין וירדם, ומי שמזיק לו השתיה של יין בפורים פטור מלשתות יין בפורים.

ג. בכל התפילות של יום פורים ובברכת המזון אומרים "ועל הניסים... בימי מרדכי ואסתר", ואם שכח ולא אמר אינו צריך לחזור.

קריאת המגילה

א. אסור לדבר בשעת קריאת המגילה, וצריך לדקדק בקריאת המגילה שלא להחסיר במשך קריאתו אפילו אות אחת, וכן השומע קריאת מגילה צריך לדקדק היטב לשמוע את כל קריאת המגילה מתחילתה ועד סופה, ולא יחסיר אפילו תיבה אחת, ולכן אם יש רעש בבית הכנסת והנשים לא שומעות כמו שצריך, יקראו לנשים בשעה מאוחרת יותר בפני עצמן כדי שישמעו טוב את כל קריאת המגילה.

ב. אם בשעת הקריאה לא שמע איזה תיבה מהשליח ציבור, אם יש ביד השומע מגילה כשרה יקרא את אותה התיבה שלא שמע מהשליח ציבור מתוך המגילה שלו ולכן עדיף שתהיה בידו מגילה כשרה על קלף. אולם גם אם אין בידו מגילה על קלף אלא מגילה מודפסת, יכול לקרוא את התיבות שהחסיר עד שיגיע למקום שהשליח ציבור נמצא שם ואז ישתוק, וימשיך לשמוע את המגילה מהשליח ציבור (אולם אין לקרות את רוב המגילה ממגילה מודפסת, ואם קרא לא יצא ידי חובה).

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

תוכיח שאתה מאמין

לאומרו. כתוב "מלוה ה' חונן דל", מי שמלוה לעני כאילו ה'לה, ה' חייב לו את הכסף ולא העני. בדורות הקודמים האמינו בזה כל כך עד שרבותינו הזהירו שמי שמלוה בלא שטר או עדים מקבל קללה, משום שעל סכום קטן אדם לא ילך לבית דין, אבל על סכום גדול סמכו שה' יחזיר להם, והלוה יקבל את ענשו, הם האמינו בזה בכל לבם ונפשם. יש אנשים שנותנים הלוואה ואומרים "מקסימום אבד הכסף", וזה לא נכון אין מציאות כזו שתתן הלוואה ותפסיד מזה, שהרי "מלוה ה' חונן דל", אם הלוית לקב"ה תקבל הכל בחזרה.

אומר רבינו בחיי שצריך לתת בלב טוב ושמת, ואומר הפסוק "ולא ירע לבבך בתתך לו", מי שנותן בלב רע, אומר לו הקב"ה אל תתן לי, אתה חייב להבין שאם תתן תקבל פי כמה!

וכך כתוב ברמב"ם ובשו"ע, **לעולם אין אדם נעשה עני מן הצדקה ולא נזק ולא הפסד יבוא ממנה**, ואדרבא בגלל הדבר הזה, יברך ה' בכל מעשיך ובכל משלח ידך, בכל מה שתיגע תבוא ברכה עד בלי די! ובפרט מי שנותן לעמלי תורה שיוכלו ללמוד בישוב הדעת. אין קץ לשכרו בעולם הזה ובעולם הבא.

ומי שעושה כן מראה שהוא בוטח בחי העולמים, ומי שלא מאמין בזה, אזי כל התורה והמצוות שלו יש בהם דופי.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

לנבוכדנצר הרשע שהחריב את בית המקדש, ועשה שואה בעם ישראל, אמר לו דניאל (הנביא), הרגזת את ה' כל כך שנגזר עליך להיות חית השדה (בהמה), שאל אותו נבוכדנצר האם אפשר לעשות משהו, אמר לו דניאל תתן כסף לעניים, "וחטאך בצדקה פרוק ועויתך במיחן עניין", תן צדקות ותפדה את חטאך, תישאר כמו שאתה טמא מטומא, אבל תן צדקות ותפדה את החטא.

שנים עשר חודש נתן נבוכדנצר צדקה, ולא קרה לו כלום, הצדקה הגינה גם עליו!

מספר הגר"א עמרמי שליט"א על אברך בכולל, שהיתה לו צרה אמיתית, אמרו לו הרופאים שיש לו מחלה קשה, אמר לו הרב **"אתה רוצה להעביר את רוע הגזרה, תעשה השתדלות מעל הטבע**, תיקח הלוואה של עשרים אלף שקל, ותתן אותם לאברך שלומד תורה, עשה כך ולא עבר חודש והגזרה התבטלה!

ועוד מעשה, מספר הרב שדיבר עם אשה חילונית שהיתה עליה גזירת מות, והיתה חולה סופנית, אמר לה "תתני צדקה, כי לחזור בתשובה את לא יכולה (כרגע), וצדקה תציל ממות". האשה היתה עשירה והוציאה 50 ש"ח, אמר לה הרב "את זה תתני לעניים במחנה יהודה, לכי תוציאי מאה אלף ש"ח מהבנק ותחזיקי כולל למשך שנתיים, ושילמדו אצלך בבית בקומה השניה ותכניי להם כל יום ארוחת צהרים ותחיי. ואם לא תעשי כך את בידים של הטבע ואין מה לעשות!"

כתוב בגמרא דבר שקשה לומר אותו, ואם לא היה כתוב אי אפשר

"זכר למחצית השקל נותנים לשיבות ולמוסדות תורה"

פסק הלכה מספר 'חזון עובדיה פורים' של
הרב עובדיה יוסף זצ"ל

"מנהג ישראל לתת 'זכר למחצית השקל' וכמו שבזמן בית המקדש מחצית השקל הייתה מכפרת כך היום שנותנים לעמלי תורה כדוגמת הכהנים בבית המקדש הם מכפרים עלינו."

הבטחת רבי חיים פלאג':

"מי שנותן זכר למחצית השקל מובטח לו שהוא בן העולם הבא ולא יקרה לו שום פגע רע באותה שנה!"

לנתינת 'זכר למחצית השקל' עם התפילות והבקשות סרקו את הקוד:

ניתן להעביר "זכר למחצית השקל" במספר דרכים:

באתר האינטרנט של הישיבה
בכתובת: Rabenu.com

להתקשר למשרדי הישיבה
בטלפון 03-570-12-12

